

LL + BS
July 20
IX - 3716 b

CZECHOSLOVAKIA

<u>HEALTH AND RECREATION</u>	(1600)
Hospitals	(1602)
Medicines	(1602)
Physicians	(1605)
Medical Personnel	(1605)
Reorganization of System	(1607)
<u>LABOR</u>	(1900)
Wages and Hours	(1910)
<u>SOCIAL STRUCTURE</u>	(3000)
Pensioners	(3009)

A PEOPLE'S DEMOCRATIC HOSPITAL

SOURCE VIENNA: Confidential source - second-hand information.

DATE OF OBSERVATION: Late May 1955.

ENGLISH SUMMARY: The doctors earn on the average 1,200 to 1,400 Kcs a month, but specialists and professors can get as much as 3,000. Employees may also earn a bonus for good work, based on a point system. But it is a practice among the employees to split up the bonuses, so everyone gets something. Employees may be pensioned at the age of 60 if they have worked in the hospital for 20 years, otherwise at the age of 65.

Communist meetings are poorly attended and most of those who do come show little interest, just sitting there and making no effort to start a discussion.

The food situation has recently become poorer. The meals are monotonous: soup, potatoes or some kind of paste with bits of meat. Until three months ago, dessert was served. Such a meal costs 2.80 Kcs.

The director of the hospital is a fanatical Communist, formerly a concierge.

The hospital, which is large and well equipped, except for a shortage of medicines, is usually not full. There are a large number of cases of jaundice. Source said the doctors would not explain the reasons for this.

Blood donors are paid 200 Kcs for 500 cubic centimeters.

(over)

EVALUATION COMMENT: The earnings of the administrative clerks and those of the physicians are known here and confirmed by previous reports. See for instance FRANKFURT RFE Item No. 556/55, MUNICH RFE Item No. 4669/55 etc. The premiums for special work and for different sections of a hospital are also confirmed here; the quality of work is also classified separately. For instance, employees working in the section of infectious diseases get additional premiums (see MUNICH RFE Item No. 672 and 4669/55.) It is also confirmed here that severe regulations are enforced in the CSR concerning people reporting sick from work.

The information about repeated political meetings is well in line with previous reports. The price of a lunch (2.80 Kcs) in the mess halls is also confirmed here by other reports. It is also known that blood donors are paid 200 Kcs for 500 ccm of blood. (See "Lidova demokracie" of June 10 1955.) The shortage of medicines is notoriously known here from a number of earlier reports. The reported limits for old age pensions are consistent with "Sbirka zakonu a narizeni" No.99 of 1948, paragraph 62.

* * *

Náš zpravodaj je zaměstnán v jedné veliké nemocnici v Československu již více než třicet let. Před měnovou reformou vydělával asi 3,400 Kčs za měsíc. Nyní dostává 820.- Kčs hrubé mzdy z níž po odečtení daní a dávek zbude 743.- Kčs čisté mzdy měsíčně. Při tom má ještě poměrně velikou slevu na daních, neboť je poměrně vysoce invalidní. Je zaměstnán jako zřízenec.

Lékař vydělává průměrně asi kolem 1,200.- až 1,400 Kčs měsíčně. Jsou však odborní lékaři a profesori, kteří dostávají i kolem 3,000.- Kčs měsíčního platu. Přesto však jsou lékaři podle tvrzení našeho zpravodaje - se svou situací velmi nespokojeni.

Lékařský personál si nařiká zvláště na špatný plat, na přetížení prací, nedostatek léků a lékařského nářadí a na kreténskou

/more/

kontrolu svojí lékařské činnosti komunisty, kteří jejich práci naprosto nerozumí. Jako lékaři mají poměrně málo svobody při posuzování stavu a zdraví pacientů, při nařizování jim pracovního klidu, případně ulehnutí doma nebo v nemocnici. Uzná-li lékař československého občana nemocným, nemůže se ještě spolehnouti, že jeho rozhodnutí je konečné. Pacient musí ihned po lékařově rozhodnutí do zdravotního střediska, kde je rozhodnutí ošetřujícího lékaře bedlivě přezkoumáno a ovšem často také v neprospěch pacienta a jeho choroby měněno. I v případě, že je i zde občan uznán tak nemocným, že může zůstat ze zaměstnání doma, případně ulehnutí, musí docházet často na kontroly svého stavu do zdravotního střediska.

Premiums.

V nemocnici jsou personálu vypláceny výkonnostní přídavky. Tyto jsou vypláceny podle bodování, které se provádí u každého zaměstnance. Boduje se prostě všechno - docházka do zaměstnání, výkon v zaměstnání, čistota pracoviště, kvalita práce chuť do práce a pod.

Jednotlivá oddělení v nemocnici však zde prokázala výbornou solidaritu všech zaměstnanců: výkonnostní přídavky si zaměstnanci rovnoměrným dílem mezi sebou rozdělují a tak dostávají výkonnostní přídavky všichni, ať byli oficiálně uznáni hodnými výkonnostních přídavek, či nikoliv. Dají prostě všechny přídavky dohromady, sečtou a rozdělí počtem zaměstnanců. Každý dostane částku, která na něj tímto dělením připadá, bez ohledu na jeho bodové ohodnocení vedením závodu a bez ohledu na skutečnost, zda přídavek dostat má či nikoliv.

/more/

Zpravodaj říká, že jinak se to prostě nedá provádět, neboť by v zaměstnání nebylo možno vydržet. Toto dělení výkonnostních přídavek, které dostávají jen někteří zaměstnanci, rovným dílem mezi všechny zaměstnance se děje za vědomí odborové organizace v závodě, vedení závodu a rovněž za vědomí závodní organizace komunistické strany. Vedení závodu, odborům i komunistům nezbývá nic jiného, než tento způsob zaměstnanecké solidarity mlčky trpět.

Náš zpravodaj tvrdí, že každý kdo má odpracováno dvacet let, může odejít již v šedesáti letech do pense. Kdo prý však nemá odpracováno 20 let, musí pracovat až do pětadesáti let, kdy teprve může odejít do pense bez ohledu na to, kolik let má odpracováno. Toto ustanovení se týká podle našeho zpravodaje také žen.

Labor Engagements.

Pracovní závazky, které jsou přijímány zaměstnanci nemocnice při každé příležitosti, jsou věcí, která se zvrhla ve frašku, v jakousi komedii o které všichni vědí že je to komedie, ale všichni ji hrají s sebou, tuto komedii musí provádět všichni proto, aby měli pokoj. Závazky se dělají při nejnemožnějších příležitostech - při narozeninách ZÁPOTOCKÉHO, výročí znárodnění, den mládeže, den žen, den míru a pod. Zavazují se na příklad, že si vyčistí stroje mimo pracovní dobu, že budou svoje pracoviště udržovat v ještě větší čistotě, že budou číst noviny, že půjdou do biografu na komunisty propagovaný film. "To všechno je jenom komedie, a je to pro kočku. Stroje si každý jako vždy čistí před koncem pracovní doby, čistota je přece v

/more/

nemocnici samozřejmá věc, noviny stejně nikdo nečte a do kina na ty jejich pitominky nikoho z rozumných lidí nedostanou ani takovými závazky. Všechny ty závazky jsou jakási povinná komedie, která se hraje dnes už velmi často s velikým humorem. Děláme ty nejpitomější závazky. A komunisti? Ti za žraní jsou tak hloupí, že to nepoznají právě proto, že jsou hloupí a ti slušnější, víte ti to už dávno vědí a nezáleží jim na tom, protože už toho mají také dost a nevěří vládě ani partaji " vypráví vesele náš zpravodaj.

Brigades.

Všichni zaměstnanci v naší nemocnici musili chodit - bez rozdílu stáří, pohlaví a schopnosti - na brigády. Tyto brigády se téměř výlučně odbyvaly u nás v nemocnici, buď v budově nebo v zahradách a na dvoře, kde je stále mnoho práce. Skupina starších žen se však zdráhala na brigády chodit. Říkaly, že jsou již staré, že se dost napracují v normální pracovní době a že je čeká stejně ještě práce doma jako hospodyně. Krátce před smrtí Stalina se však komunistky domluvily a zorganizovaly odpor proti brigádám. Sepsaly dopis, že staré a z části nemocné ženy jsou nuceny chodit na brigády a že si tak péči lidově demokratického státu o jeho občany nepředstavovaly a že za ta dlouhá léta v nemocnici by si zasloužily lepší zacházení. V nemocnici mají i v normálních pracovní době tolik dřiny že pracují poctivě a že by proto bylo na místě aby byly od těchto "dobrovolných brigád" osvobozeny. A dopis poslaly "nahoru". Podepsala jen celá řada žen-komunistek. Po krátkém čase dostaly "shora" poděkování za dopis a komunisté kteří je v nemocnici honili do práce, dostali "po nose". Od té doby mají

/more/

ženy v nemocnici od brigád pokoj. Zpravodaj říká, že na brigádách stejně nic nedělaly. Stály jen ve skupinkách, povídaly si a občas hrabaly motyčkami v zahradě a samozřejmě především vydatně nadávaly.

Náš zpravodaj má příbuzného, který je zaměstnán jako technický úředník v kanceláři Královopolských strojíren, dnes Gottwaldovy závody. Má pod sebou asi deset lidí a dostává i s přídavky na dvě děti asi 1,700.- korun měsíčně.

Communists.

Náš zpravodaj vypravuje velmi živě: "Komunisté už ztrácejí v závodech řeč a půdu pod nohama. Schůze už dávno nesvolávají, tak často jako dříve, protože to pro ně obyčejně dopadne špatně. A když už musí schůzi svolat, tak se pořádně zapotí a škrabou za ušima. Představte si, že referent se namáhá, křičí, vysvětluje a přednáší, vyzývá lidi k tomu, nebo onomu - a diskuse žádná, jeho žádosti o diskusi jsou marmy, po referátu je hrobové ticho, a kdo se hlásí ke slovu do diskuse? Nikdo. Nebo si vezte jiný příklad: Soudružky a soudruzi je tady ten a ten návrh. Má někdo jiný návrh, nebo navrhuje změnu? Nikdo. Tak budeme hlasovat. Kdo je pro? Nikdo - dva nebo tři vejboři hlasují, jinak nic. Kdo je proti? Nikdo - předsedovi vystupuje na čele studený pot. Kdo se zdržuje? Nikdo. Dovedete si to představit, co to pro komunisty znamená? Víte jak mají hlavy ve smutku? Člověče, dyť to je pro ně horší, než kdyby se s nimi lidé hádali."

"Povím vám ještě jinou příhodu. Měli jsme u nás schůzi závodní skupiny organizace Svazu československého-sovětského

přátelství. Přijel nějaký moc vychvalovaný řečník, víte co byl sám v Rusku, až odkudsi z PRAHY. Moc pěknou měl přednášku, moc pěkně si to naštudýroval. Jaký je v Rusku ráj a jak se od Ruska musíme učit. A po přednášce udělal předseda veliký kopanec. Ptal se zda má někdo nějaký dotaz, nebo nějakou poznámku. Víte, my máme u nás takového jednoho rýpala a vrtáka, kterého už všichni komunističtí funkcionáři znají a bojí se ho. Ostatní se zase vždycky těší, když si vezme slovo na nějaké schůzi a trochu jim to rozhází. On to moc pěkně umí. Víte, on je také komunista, už moc starý a zasloužilý, tak jemu nic nemohou udělat. Tak ten chlapík si vzal po přednášce slovo a měl hned celou hromadu dotazů a poznámek. Měl byste vidět, jak funkcionáři bledli a jak se lidé poštuchovali a těšili. On si během přednášky dělal poznámky a všechno co nepasovalo nebo odporovalo, všechny ty voloviny toho řečníka mu vyčetl do očí. Ptal se ho jak je možná, že takový učený člověk který byl tak dlouho v Sovětském svazu, nám vykládá věci, jež si tolik odporují a že jako žádá o vysvětlení."

"Přednášeč koktal, byl červený jako rak a celá schůze se bavila. Od té doby jsme už sedm měsíců neměli v našem závodě schůzi svazu českoslovenko-sovětského přátelství."

"Víte, tak to vypadá. Někteří lidé se pořád ještě nechtějí nechat navlíknout do toho chomoutu komunistů a brání se. Všechny přece jen ti komunisti nemohou ohloupit. A těch kteří se s nimi hádají a nechtějí se dát, těch je spíš víc, než mív. I když na druh é straně je přece jenom většina lidí, která si myslí svoje, chce mít pokoj a na oko dělá jako kdyby souhlasila, nebo jako kdyby jim bylo všechno fuk."

/more/

To jsou takřka přesná slova našeho zpravodaje, vypráví velmi živě, bez pobízení a slovy přemýšlivého člověka, který dovede dobře pozorovat.

The Canteen.

Náš zpravodaj se stravuje v závodní kuchyni nemocnice. Za jeden oběd platí 2,80 Kčs. Obědy sestávají z polévky, mimo pátek je každý den maso, brambory, knedlík, nebo těstovina a omáčky. Masa je prý jen tak malý ždibíček, jako palec, tak 3 - 5 dkg.

Ještě asi před třemi měsíci dostávali v závodní kuchyni strážníci každý den po obědě moučník. Ten pozůstával na příklad ze dvou menších buchet, nebo z koláče, lívance s marmeládou a podobně. Ale již přes tři měsíce moučníky k obědům nedostávají.

Zvláště po odpadnutí moučníku, jsou lidé s obědy nespokojeni. Hlavně proto, že jídla je tak málo, především masa. V době, kdy odpadl moučník se zhoršil celkový stav obědu, i ostatních jídel. Jak kvality, tak také množství.

General Conditions In the Hospital.

Prvním znakem nemocnice prý je především její přeplnění pacienty a úzkostlivé šetření léky. O léčiva je veliká bída. Nápadné je veliké množství pacientů, kteří jsou nemocni žloutenkou. Nikdo z lékařů prý nechce a hlavně nesmí prozradit důvody, které vedou k tolika případům onemocnění žloutenkou. Náš zpravodaj je přesvědčen, že zákaz aby lékaři o příčinách této nemoci hovořili, musí být velmi přísný. Několikrát se ptal známých lékařů, na příčiny tolika onemocnění. Každý

jen pokrčil rameny a neodpověděl. Z náznaků známých lékařů, se kterými se o této věci bavil, však pochopil, že tolik a tak častá onemocnění mají na svědomí špatné umělé tuky a různé jejich nahračky.

Podle našeho zpravodaje je s nemocnými velmi pěkně ba někdy možno říci vzorně zacházeno a nemají nejmenší příčiny si v tomto směru stěžovat. Strava pro nemocné je prý výborná a pacienti si ji také velmi chválí. Asi v téže době kdy se zhoršila strava v závodní kuchyni pro zaměstnance, bylo ještě zlepšeno stravování pacientů v nemocnici.

Vedoucím nemocnice je její bývalý zřízenec. Je prý to kovaný komunista a kde může jen se snaží lidi honit - prý přesně podle rozkazu shora. Zaměstnanci se však nechtějí dát rebelují a často prosadí přece jen svoji.

Tak na příklad byl v nemocnici spor ředitelství se zaměstnanci o polední přestávku, která se musí napracovávat. Vedoucí nemocnice zaměstnancům mimo jiné také vyčítal, že si zaměstnanci perou, nebo nechávají prád v nemocniční prádelně svoje soukromé prádlo. /Toto je však samozřejmostí a bylo to odjakživa v nemocnici praktikováno - spoluzaměstnanci vždy vyperou těm, kteří nejsou v ústavní prádelně zaměstnáni, jejich soukromé prádlo. Tato zvyklost se datuje již od nepaměti./ Ředitel poukazoval na to, že jejich prádlo je práno na ústavních strojích a ptal se či je mýdlový prášek, kterého při praní svého prádla používají. Zaměstnanci však nedostali z pana ředitele strach, naopak. Jedna resolutní žena, komunistka nezůstala odpověď dlužna a řekla panu vedoucímu pěkně do očí:

"Či by byly stroje - naše." Či jsou mýdlové prášky? Naše. Teď je všechno naše. Všechno patří lidu." Podobně a neméně resolutně argumentovali i ostatní zaměstnanci a pan správce nepochodil odešel s nepořízenou a zaměstnanci mají pokoj. Soukromé prádlo si perou však dál na ústavních strojích a ústavními mýdlovými prášky. Nálada zaměstnanců samozřejmě stoupla, stejně tak jejich sebevědomí a přijde-li pan vedoucí příště s něčím, dostane prý ještě více "na frak."

Vybavení nemocnice je podle našeho zpravodaje dobré, jedná se o nemocnici opravdu velikou. Výhody se ovšem týkají v první řadě vybavení nemocnice a nikoliv ordinací. V nemocnici jsou velké a moderní prací stroje. Neustále je dodáváno a vyměňováno i nemocniční prádlo pro pacienty a lůžka. Všechno prádlo je takřka nové a v porovnání s dřívějším opravdu pěkné. Velikou bolestí zůstává přístavba nemocnice, neboť dnešní její rozsah již dávno nestačí.

Za darování 500 krychlovým centimetrů krve je v nemocnici placeno 200.- Kčs a dárce dostane v nemocnici opravdu dobře najíst.

End